

[Christmas Møller.]

alle dem, der kommer i Betragtning, men de grove Tilfælde, der kan indtræde, hvor Hjælp er urimelig; dér skal denne Ret gives Beboernes valgte Repræsentanter.

Og naar saa Laanet er tilbagebetalt, hvem skal saa have det? er der blevet spurgt. Ja, hvorledes gik det med Valutaskatten af 1924, da den gav for mange Penge? Jeg husker, at det konservative Folkeparti i Rigsdagssamlingen 1926—27 stillede Forslag om, at de for mange Penge skulde tilbagebetales gennem en Lettelse i den direkte Skat til Staten. Mon det ærede Medlem og andre ikke kunde finde ud af at bære sig ad paa en tilsvarende Maade, naar den Tid kommer?

Med Hensyn til det andet Afsnit: Afsnittet om Tilskud til Amtskommunernes Sygehusudgifter, gives der efter min Opfattelse en betydningsfuld Indrømmelse til de Anskuelser og Krav, som er de Konservatives. Jeg ved nok, at det skal reduceres til intet, men jeg kan om disse 3 Mill. Kr. for det første bemærke, at det er allenaars 3 Mill. Kr. mere, end vi opnaaede i Ministeriet Madsen-Mygdals Tid, for da opnaaede vi, som bekendt, ikke en eneste Øre paa Grund af den Uenighed, der var i Partiet Venstre om den amtskommunale Beskatning. Det er allenaars 3 Mill. Kr. mere end da, det er, naar man ser paa den faste Ejendomsskat, en 13, 14, 15 pCt.; ikke tilstrækkeligt efter min Opfattelse, langtfra, men dog et betydningsfuldt Skridt.

Og naar saa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal spurgte: Hvad skal de Penge bruges til? saa vil jeg deroverfor sige: Hvem har Flertal i Amtsraaden her i Landet, bortset fra Københavns Amtsraad? Det har Venstre, i de allerfleste Tilfælde alene og i nogle enkelte Tilfælde sammen med de Konservative; og det skal ikke mangle paa Forslag fra vore Folks Side om, at disse 3 Mill. Kr. anvendes efter deres Hensigt. Naar jeg ser, hvordan det er gaaet Amtsraadsmedlemmerne rundt omkring, kan det maaske komme til at knibe mere for det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Jeg vil herom yderligere gerne sige — og jeg beder den højtærede Indenrigsminister bekræfte det —, at det er Hensigten at ned-sætte et Udvalg til Undersøgelse over-hovedet af Skatterne paa fast Ejendom, saaledes at man kan faa hele dette Spørgsmaal drøftet i Overensstemmelse med de Ønsker, der er fremsat fra vor Side.

Jeg vender mig da til det tredie Afsnit, den Maade, hvorpaa Midlerne skal tilveje-bringes. Det, der dér særlig er blevet

angrebet, det, som dannede et Hovedpunkt i Angrebet paa denne Overenskomst, det var naturligvis Formue- og Indkomstskatteforøgelsen. Jeg har jo set, hvorledes Erhvervenes Skatteudvalg har protesteret imod disse nye Skatter, og navnlig maa jeg have Lov til at sige, at det har gjort et uudsletteligt Indtryk paa mig, at det tidligere Medlem af dette høje Ting Hr. Tvedegaard er mellem Protestanterne. Det har gjort et uudsletteligt Indtryk paa mig, naar jeg tænker paa, hvorledes den tidligere Folke-tingsmands Stilling var i Sommer til Re-geringens Kriseforslag.

Det har ogsaa gjort et ejendommeligt Indtryk, at Erhvervenes Skatteudvalg over-hovedet ikke har taget op til Overvejelse, om det skulde afgive en Protest mod Mindretallets Underændringsforslags Bestemmelser om Formueafgift. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at hans Form var bedre, og det skal jeg ikke diskutere med ham, men det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil ikke og kan ikke bestride, at det Formueskatteforslag, han har fremsat, og som er det samme, som er fremsat i det andet høje Ting, giver en større Byrde paa Formuerne end dette, og saa var det maaske rimeligt, om de Raadgivere, Erhvervenes Skatteudvalg har haft, ogsaa protesterede mod Formueskattens Ændring fra anden Side. Nej, det, der er sket, er, at Formue-skattebyrdens Øgelse er blevet mindre ved denne Overenskomst, end den var blevet, om man blankt havde accepteret Venstres Forslag fra Landstinget.

Det andet, jeg gerne vil sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som saa voldsomt talte om Indkomstskatten, om den forkerte Vej, der herigennem var blevet betraadt, er, om han ikke godkender — jeg har i hvert Fald ikke set ham benægte det — et Referat, der staar i „Modersmaalet“ for Tirsdag den 13. Oktober af den Tale, det ærede Medlem holdt i Rødding om Mandagen, hvor det ærede Medlem efter „Modersmaalet“ sagde følgende:

„Det er muligt, at Indkomstskatten maa forhøjes, men saa maa det ske paa det kommende Aar og ikke ved et nyt Kvartal for dette Aar.“

Jeg forstaar saa særdeles vel den Betragtning, som siger, at man hellere maatte tage Skatten for det følgende Aar — det tænkte man nu ikke meget paa ved Valutaloven af 1924, som i ganske særlig Grad var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Værk —, men jeg spørger: Hvad har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ment med, at det er muligt, at Indkomstskatten maa forhøjes?